

مروری بر خاطرات رهبر انقلاب از روزهای مبارزه روایت صبر و نصر

شاید خواننده ناآشنا تصور کند با یک روایت کم فراز و فرود رویه روست ولی باید گفت بیان قدرتمند هبیری در این کتاب در توصیف مکان‌ها کاملاً موفق ظاهر شده و اثری که رضایت خواننده را جلب کند ارائه کرده است. علاوه بر این بیان احساسات و اتفاقات نیز در جای‌جای داستان توجه هر خواننده‌ای را جلب می‌کند. در مجموع از حیث داستانی با اثری رویه جلو مواجهیم که خواننده را راضی نگه می‌دارد. نکات داستانی در آن به دقت رعایت شده و این نشان می‌دهد نویسنده کتاب با نوشتن و ترفندی‌های روایتگری بیکانه نیست و با آنها آشنایی دارد. اگر از بحث تکنیکی و فرمی کتاب عبور کنیم که می‌طلبید بیش از اینها درباره اش سخن گفته شود، نکته متمایز‌کننده این کتاب با دیگر کتاب‌های تاریخی است با آن برهه تاریخی بیان حکمت‌ها و عبرت‌های تاریخی است که از بطن حوا و بیرون آید و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به فراخور موضوع و موقعیت از بین آنها غافل نمی‌شود و آن را بین می‌کند. علاوه بر این مخاطب جوان و نوجوان که شاید به دلیل فاصله زمانی از این ماجرا و اتفاقات آن روزها اطلاع درستی نداشته باشد، با این اثری تواند ریک سفر تاریخی شرکت کند و اتفاقات بازه حدود ۳ ساله منتهی به انقلاب را زبان هبیر انقلاب که خود در جریان امور بوده و شاهد اتفاقات بوده‌اند، بخواند. بسیاری از اتفاقاتی که در حالت عادی برای خواندن و دانستن شان باید به کتب بسیاری رجوع شود، در «خون دلی که لعل شد» بایک روایت روان مرور می‌شود.

علاوه بر این بارها شنیده‌ایم که می‌گویند اگر مقاومت و پایداری انقلابیون در مبارزات علیه پهلوی نبود، انقلاب به ثمر نمی‌نشست. این چیزی است که در این کتاب با آن رویه رو هستیم و خواننده می‌بیند مبارزان و مجاهدان انقلابی چگونه در برابر فشارهای پهلوی ایستادگی کردند تا بتوانند به آرمان خویش دست پیدا کنند.

روایت رهبر انقلاب از روزهای مبارزه در این اثر به قدری متناسب بازیان و ساختار کتاب است که خواننده حسن نمی‌کند مشغول خواندن خاطرات و مشاهدات ایشان است، بلکه گمان می‌کند با اثری داستانی که تخیل در آن نقش زیادی دارد رویه روست. در حالی که این نکته برآمدۀ از قوت بیان و قلم رهبری است که متواند چنین ظرفیتی را به خاطرات و مشاهدات اضافه کند تا خواننده را زملاً و خستگی دور کند، اتفاقی که در بسیاری از کتب تاریخی از این دست شاهد آن هستیم و خواننده پس از اندکی از مطالعه ادامه کتاب خسته می‌شود ولی در این اثر خواننده برایش دل کند از کتاب راحت نیست و می‌خواهد یک نفس آن را ادامه دهد.

«خون دلی که لعل شد» یکی از آن آثاری است که در فضای تاریخ‌نگاری انقلاب، آن هم از زبان یکی از چهره‌های اثرگذار آن روزگار و بعدها به عنوان رهبر آن، اثری متفاوت و تازه محسوب می‌شود که یک شاهد عینی در این مرتبه، چنین روایتی را برای تاریخ به جا گذاشته است.

بسیاری در تاریخ انقلاب به زندان رفته‌اند و شکنجه شده‌اند و مورد بازجویی قرار گرفته‌اند. از دانش‌آموز و دانشجو تا طبله‌و استاد دانشگاه، اصلاح‌گرگاران به موزه عبرت افتداده باشد، با دیواری رویه رو می‌شوید پوشیده شده از اسامی افرادی که در بازداشتگاه کمیته مشترک ضد خارج‌کاری از طیف و گروه‌های مختلف دریند بوده‌اند. یکی از آن نام‌ها که روی آن دیوار نقش بسته، سید علی حسینی خامنه‌ای، فرزند جواد است؛ رهبر امروز انقلاب یکی از همین اسامی است که روزگاری در آنجا بازجویی و شکنجه شده و بدترین آزار و اذیت را متحمل شده است.

ایشان از جمله مبارزان و البته رهبران جریان مبارزان بود که سال‌های بعد و زندان را متحمل شده و بخشی از سال‌های پیش از انقلاب را به جرم تبلیغ و روشنگری یا در تبعید بود یا در زندان!

کتاب «خون دلی که لعل شد» روایتی است از زبان

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای که در آن خاطرات زندان‌ها و تبعید

دوران مبارزان انقلاب اسلامی ابتداء‌زبان عربی بیان شده

و بعدها به فارسی ترجمه و در اختیار مخاطب فارسی زبان

قرار گرفته است. این کتاب ترجمه فارسی کتاب «إن مع

الصبر نصرًا» است که ابتدا در بیروت منتشر و توسط

سید حسن نصرالله معرفی شد.

از آنجا که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای آشنایی بسیار خوبی

با ادبیات داستانی دارد با استفاده از توانمندی خود،

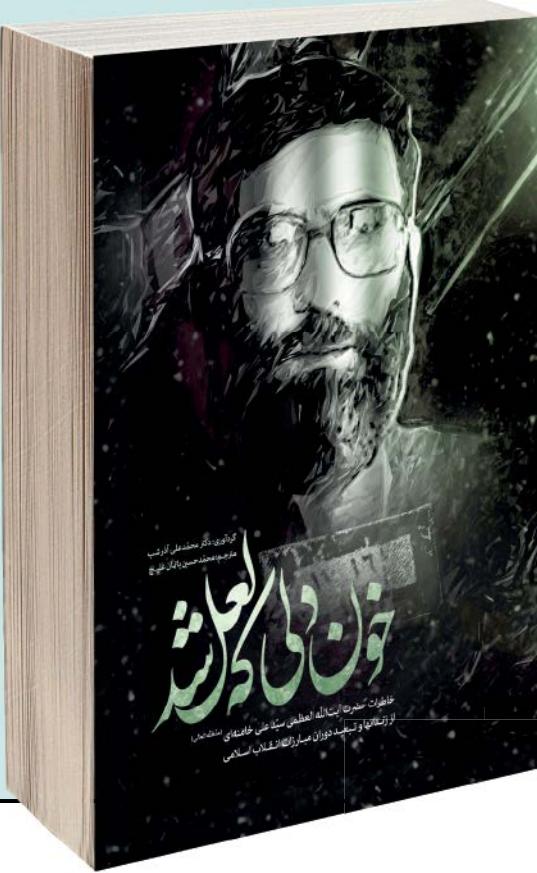
همچون نویسنده‌ای متبحر به شرح داستان آن بر به از

زندگی خود پرداخته‌اند. خواننده در این کتاب شاهد یک

شخصیت پردازی بسیار خوب توسط ایشان است به شکلی

که افراد حاضر در داستان توسط قلم معظم له به خوبی

شناسانده و معرفی می‌شوند.

گردآوری:
دکتر محمدعلی آذرشیب
ترجمه:
محمد حسین باتمان غلیچ
انتشارات:
انقلاب اسلامی
صفحه: ۴۳۴
تومان: ۴۵۰۰۰

خمینی نسل ما

برای ما بچه‌های نسل سوم انقلاب، دهه فجر مساوی بود با زنگ ورود امام به ایران در ساعت ۲۷ و ۹ دقیقه از فروردین، شور و شوق تمرين نمایشناهه‌ها، درست کردن روزنامه دیواری، تزئین کلاس‌ها و خواندن سرودهای انقلابی در زنگ‌های تفریح. مانسل سومی‌ها «جاویدان ایران عزیز» را دسته‌جمعی و با فریاد همراه با نوای بلندگوهای حیاط مدرسه می‌خواندیم و بی هیچ خاطره‌ای از روزهای انقلاب، مثل اسبهای سرگردان و حشی، سرمست از پیروزی پرژیم طاغوت دور حیاط می‌دوییدیم! انه این که بخواهم بگویم ما اصلاً چیزی از انقلاب نمی‌دانستیم، نه! ما فقط آنقدری که باید آگاه و بزرگ نبودیم، مایک تصور فانتزی از انقلاب داشتیم. همان تصور فانتزی که رسانه‌ها، مدرسه و اطرافیان مان برایمان ساخته بودند.

انقلاب برای ما خلاصه می‌شد در این ۲۴ بهمن به راهپیمایی برومیم، برق ایران روی دوش مان باشد و وقتی داریم میان نکه داشتن نخ باذکنک و به دندان کشیدن باقی پخته چرخی‌ها تعادل ایجاد می‌کنیم، همزمان مشت مان را گره بزنیم و مرگ برآمریکا بگوییم. مانسل سومی‌ها امام را دوست داشتیم، امامه آن طور که پدران و مادران مان دوستش داشتند و نه حتی آن طور که هم‌رکابان ریش سفیدیش، ماما امام مهریان داخل آشپزخانه اول کتاب را دوست داشتیم. همان پیمرد خنده‌رو که عرق چین روی سرش گذاشته بود و داشت از سماور استکانش را پر می‌کرد. امام برای ما این مرد دلنشیں و مهریان بود. امام ما با مرد خستگی ناپذیر پریزگ‌ها و پیمرد پرآبهت پدرهای مان خیلی فرق می‌کرد. ما امام را از توی روی روزنامه دیواری‌ها و نمایش‌ها شناخته بودیم او را همین طوری صمیمی و دست‌یافتی باور کرده بودیم.

امام مانسل سومی‌ها چهارزانه جلوی دیوار کاگذ دیواری شده ساختمان دهکده نوغل لوشاتو نشسته بود و به دورین زل زده بود. ما این امام را دوست داشتیم. این مرد با جذبه‌ای که لبخندش حتی از پشت اخم‌هایش هم هویدا بود. اما راستش را بخواهید، نمی‌دانم بچه‌های این نسل امام را چطور می‌شناسند. بچه‌هایی که بالای کتاب‌های قدیمی کتابخانه، مادرشان نتوشته است (بی‌عشق خمینی نتوان عاشق مهدی شد). این بچه‌ها امام را چطور می‌شناختند؟ با همین عکس‌های اول کتاب؟ راستش امسال اولین سالی است که ما در مدرسه دهه فجر و شور و شوقش را داریم. من دوست دارم بچه‌هایم خمینی کبیر را بشناسند. با سبک و سیاق خودشان. با سرودها و روزنامه دیواری‌های دست سازشان. برای همین هم بود که به بچه‌ها گفتم سراغ خانواده و دوست و آشنا بروند و از آنها بخواهند امام را برایشان با یک کتاب معرفی کنند. بروند بخواهند بزرگ‌ترهایشان، غیرهم‌نسل‌هایشان بگویند امام را چطور شناخته‌اند؟ و کدام کتاب آنها را به روزگار انقلاب خمینی بزرگ گره زده است. بعد هم با همان بزرگ‌ترها روزنامه دیواری معرف کتاب را درست کنند. من تا هفته بعد باید منتظر بمانم و بعد می‌آیم نتیجه تلاش بچه‌هایم را برای شما می‌گویم.

هدیه بهرانی
آموزگار